

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 2T/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515010549
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Mén
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7515010549.4

Rozhodnutie

Okresný súd Košice- okolie, samosudca JUDr. Peter Mén na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.februára 2016 v Košiciach takto

rozhodol:

obžalovaný:

B. B., G.. XX.XX.XXXX Z. O., U. C. -U. , E. K. O. ,
A. Č.. XXX/XX , U. C.-U.

je vinný , že

v Poproči, okres Košice - okolie a inde, v období od 12.12.2014 do 28.6.2015 si neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi M. B., hoci mu táto vyplýva priamo zo Zákona o rodine ako aj z rozsudku OS Košice - okolie sp.zn. 19P 65/2014 zo dňa 17.10.2014 právoplatného dňa 4.12.2014, na základe ktorého bol zaviazaný prispievať na výživu syna M. B., sumou rovnajúcou sa 30% životného minima mesačne určenú Zákom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. B., čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 189,88 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona , § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 189,88 eur (slovom Jednastoosemdesiatdeväť eur osemdesiatosem centov).

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného B. B., svedkov J. B.P. Q. M. Z., prečítaním listinných dôkazov a dospel k záveru ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný B. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v mesiaci október 2014 sa s manželkou J. B. rozviedol. V čase rozvodu bol nezamestnaný. Dňa 10.11.2014 odišiel do Anglicka na tri mesiace pracovať. Z Anglicka sa vrátil v mesiaci február 2015 a v mesiaci marec 2015 sa zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Zo zahraničia zasielal peniaze na účet jeho syna B. B.. Potom, čo začal poberať dávky v hmotnej núdzi manželke už výživné zasiela. Zároveň uviedol, že pracuje pre Obecný úrad v Poproči, kde má uzavretú pracovnú zmluvu od 1.12.2015 na dobu určitú 9 mesiacov s dohodnutou mzdou 400 eur mesačne. Na hlavnom pojednávaní dňa 18.1.2016 uviedol, že dlžné výživné v sume 189 eur v lehote do mesiaca bývalej manželke zaplatí, k čomu však do 15.2.2016 nedošlo.

Svedkyňa J. B. uviedla, že obžalovaný od mesiaca december 2014 do mesiaca september 2015 na výživu syna M. B. neprispieval. Keď bol obžalovaný v Anglicku, zaslal sumu 300 eur, avšak na splátku exekúcie. Prvé výživné po rozvode manželstva zaplatil až v mesiaci september 2015, a to poštou v sume 50 eur. Od mesiaca september 2015 do 15.2.2016 bežné výživné obžalovaný uhradza. Z Anglicka obžalovaný doviezol synovi počítač, hodinky a nejaké oblečenie.

Svedok M. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol spolu s obžalovaným v Anglicku v mesiacoch november 2014 až február 2015 odkiaľ obžalovaný zasielal domov peniaze, a to minimálne 4 krát po sume 200 eur na účet jeho syna.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal listinné dôkazy. Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 19P/266/2013 zo dňa 17.10.2014 súd schválil dohodu rodičov o úprave práv a povinností rodičov k maloletému M. B.. Obžalovaný bol týmto rozsudkom zaviazaný prispievať na výživu syna M. sumou vo výške 30% životného minima mesačne, určenou zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení, počnúc právoplatnosťou rozsudku, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám J. B.Á.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.12.2014.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 28.12.2015 vyplýva, že obžalovaný bol vedený ako uchádzač o zamestnanie od 22.1.2013 do 11.12.2014, kedy bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu s úradom. Opätovne je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 29.6.2015 a evidencia trvá. Je poberateľom dávok v hmotnej núdzi od mesiaca júl 2015 v sume 117,40 eur mesačne.

Súd v zmysle § 7 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal ako predbežnú otázku možnosť obžalovaného platiť výživné počas rozhodnej doby.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods.4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Po takto vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil dôkazy tak jednotlivo ako aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný od 12.12. 2014 do dňa 28.6.2015 neprispieval na výživu syna M. B., čím naplnil pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zákona, a to ako stránke objektívnej tak po stránke subjektívnej, ktorú súd vyhodnotil ako nepriamy úmysel podľa § 15 písm.b/ Tr. zákona.

Z vykonaného dokazovania, a to výsluchu svedkyne J. B. je zrejmé, že si obžalovaný po rozvode manželstva neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi M. po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol k tejto povinnosti zaviazaný vo výške 30% životného minima určenej zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime

Z listinných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 22.1.2013 do 11.12.2014, kedy bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu. Opätovne je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 29.6.2015 a evidencia trvá.

Obžalovaný priznal , že odišiel do zahraničia za prácou, odkiaľ zasielal finančné prostriedky , avšak na účet jeho plnoletého syna B.Á. B.. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok M. Z..

Súd tak dospel k záveru že obžalovaný v období od 12.12.2014 do 28.6.2015 zavinene súdom určené výživné neplatil, pričom za toto obdobie dlhuje na výživnom sumu 189,88 eur Pri určení výšky výživného súd vychádza zo sumy 27,126 eur , čo predstavuje 30% životného minima určeného zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení.

Obžalovaný B. B. nie je z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotený. V registri trestov nemá zápis.

Pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného bral súd do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok , zavinenie , pohnútku , pomer a mieru závažnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností , osobu obžalovaného , jeho doterajší život ako aj možnosť jeho nápravy.

Na základe týchto kritérií, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, výkon ktorého mu podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Zároveň súd uložil obžalovanému podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona primeranú povinnosť , a to počas skúšobnej doby uhradiť dlh na výživnom v sume 189, 88 eur, poukazujúc na skutočnosť , že obžalovaný sa zamestnal.

Súd bral do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť , že obžalovaný viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život / § 36 písm.j/ Tr. zákona a k trestnej činnosti sa priznal a túto oľutoval /36 písm.l/ Tr. zákona/ . Priťažujúce okolnosti nezistil .

Takto uložený trest súd považuje za dostatočný tak z hľadiska individuálnej ochrany ako aj generálnej prevencie.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Košice-okolie . Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho , komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.